

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Sambora. —
(Artykuł nadesłany.)

Kilku znamienitych miłośników muzyki, za współdziałaniem bandy muzyki stojącego tu na leżach c. k. liniowego pułku piechoty Xięcia Bentheim wyprawito w d. 30. Marca b. r. z rządką zręcznością, muzykalną zabawę, która, jako połączone z zamiarem dobroczynnym, zasługuje, aby publicznie była ogłoszona.

Zebrany dochód w kwocie 188 ZR. 52 1/2 kr. — przeznaczony na wsparcie ubogich i chorych — oddany został, bez najmniejszego potrącenia kosztów, istniejącemu tutaj towarzystwu dobroczynności dam, na wspomniane obegóżż użycie.

Dzięki tym słachetnym, którzy przyczynili się do pięknego dzieła, niosąc ulgę naszym ubogim bliźnim, nędzę doznającym.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska:

Gazety Hamburskie umieściły list z Veracruz, datowany z d. 9. Stycznia, donoszący, że rewolucja, której się od niejakiemu czasu spodziewano, nakoniec wybuchnęła; lecz, że stronnictwo, które pokonać należy, jest słabe i mało lubione, zatem walka nie będzie długo trwać i spokojność prędko przywrócona zostanie.

Te dwa główne stronnictwa w kraju, wyraża wspomniany list, z których jedno było aż dotąd na sterze rządu, są Yorkinowie i Szkotowie. Do ostatnich należą wszyscy rozumni ludzie, którzy pragną dobra, jakoteż wszyscy Hiszpanie. Że handel i wszelka własność jest w ich ręku, tedy zależy im na tém, aby zostawali pod mądrym i spokojnym rządem, nie spuszczać yw z uwagi spokojności i pomyślności kraju, a przekonanie, jakie mają o Ministrach ze stronnictwa Yorkinów, musiło ich z nimi koniecznie rozłączyć. Ostatnie stronnictwo, które na nieszcześnie długo zawiadowało sprawami, i podczas swojej przewagi zadało krajowi rany nie do zagojenia, znajdując główną podporę swoją w części gminu, która po wykonaniu praw wszystkiego obawiać musi, a nie ma nic do stracenia (bo nic nie posiada), gdy jest zamieszanie. Członkowie tego stronnictwa,

którzy zawsze z motłochu pochodzili, co zapewne trudne do objaśnienia, mieli zawsze opanować najważniejsze urzędy tak cywilne, jakoteż wojskowe, zmarnowali pieniądze przeznaczone na potrzeby rządu i zapłacenie procentów od długu stanu, rozkazali wbrew Konstytucyi wypędzenie Hiszpanów z wyrokować i przyprowadzili kraj do ostateczności. Nakoniec ludzie nienagannej sławy, częścią neutralni, częścią Szkotowie, połączyli się, aby stan ten rzeczy zmienić, a jeden z tych, Pułkownik Montano, wydał w Otumba, małym miasteczku nie daleko Meksyku, odezwę, w której żąda od Kongressu, mianowania innych Ministrów, dokładnego wykonywania Konstytucyi, zniesienia wszystkich łóz (w tych bowiem Yorkinowie miewali swoje zgromadzenia) i odprawienia Posta północno-amerykańskiego, P. Poinsett. Wiadomość ta dopiero od dni pięciu rozeszła się, a już kilka Jenerałów połączyło się z Montano. Pewna jest, że Yorkinowie tylko słaby opór będą mogli stawić, gdyż nie mają pieniędzy do zapłacenia wojska: Tymczasem jest podobieństwo, że Veracruz, lub St. Juan d'Ulloa mogą się opierać, ponieważ Yorkinowie mają tu stronników, zamek łatwo można bronić, a flota stoi w przystani, i nie jest Szkotom przychylna. Związek z Jalapa, pierwszym miastem w górach, zerwany, lecz Szkotowie otrzymają tam niebawem przewagę. (G.W.)

Portugalia:

Jego Królewicowska Moś Infant Rejent przyjmował w d. 7. Marca na publicznym posłuchaniu Sir Frederyka Lamb, który jako nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Króla Jmci Angielskiego, złożył list swój wierzytelny. Podobnież wręczyli w d. 8. swoje listy wierzytelne: Xiążę Rauzan, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Króla Francuzkiego, Hrabia Bombelles, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Cesarza Austrii i P. Campuzauo, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Króla Jmci Hiszpańskiego.

Przez Angielski statek parny, Jerzy IV., pod Kapitanem Black, który w d. 13. Marca przywiózł do biura osadniczego w Londynie depesze od Sir W. Clintona, naczelnego Wodza wojsk Angielskich w Portugalii, a który podróż z Lizbony w bardzo krótkim czasie, bo w szesciu dniach odbył, nadeszły wiadomości z tej stolicy do d. 12.

))

Marca. Podług tych wiadomości zdaje się, że w Lizbonie zaszły rozruchy w pierwszych dniach tego miesiąca, w myśli tych, którzy Infanta Don Miguela chcą mieć ogłoszonego nieograniczonym Królem Portugalii, przyczem wiele osób, między innymi sam nawet Patrijarcha, gdy się chciał udać do pałacu Rejenta, miał być napastowany i doznał nieprzyjemności.^a

Gazeta Lizbońska z d. 8. Marca umieściła następujący wyrok wydany do Jenerałnego Intendenty Policyi:

»Jego Królewicza Wysokość, Infant Rejent, powziąwszy w imieniu Króla wiadomość, o raportach, któreś mi JW Pan w d. 27. i 29. Lutego i 3. t. m. przestał, a które obejmowały wyimki z adresów władz miejscowych do Jenerałnej Intendentury Policyi o wielkich i nadzwyczajnych oznakach radości, z powodu szczęśliwego powrotu Jego Królew. Wysokości do tego Królestwa, zaczęły rozporządzić, iżbyś JW Pan oświadczył owym władzom, dla zawiadomienia przez też mieszkańców właściwych onych obwodów, jaką wartość Jego Królew. Wysokość przywiązuje do wyrażenia narodu prawego i pełnego honoru, który nabywa prawa do życzliwości Jego i byś JW Pan o tym zalecił (w czem jednakże nie jest zamiarem Jego Królewicowskiej Wysokości, aby wyrażenia te tamowane były), iżby się starały wszelkimi sposobami utrzymać spokojność publiczną, która często przez takie wyrażenia zaburzona bywa, coby dla JKrólew. Mości bardzo nieprzyjemną było rzeczą. Owe władze powinny wiedzieć że, gdy wyrażeniom się owym nic przeszkadzać nie ma, nie powinny wszakże dozwalać, iżby obywatela pod jakim bądź pozorem, doznawali obrazy, i że jest ich obowiązkiem przeciwko sprawcom tych uraz postąpić podług prawa. Jego Królew. Mość chce, abyś JW Pan toż samo wszystkim swoim podrzędnym zalecił.« — Wspomniona Gazeta zawiera dalej wyrok względem uwolnienia Jenerała de Caula jako Komendanta wojskowego Lizbony i prowincyi Estremadury.

Lord Heytesbury (Sir W. A'Court) były Poseł Angielski na dworze Lizbońskim, wsiadł w d. 2. Marca na fregatę Briton, i popłynął z Lizbony do Anglii, wzięwszy z sobą Xięcia Felixa Schwarzenberga, który posłany był z Wiednia do Lizbony, dla oznajmienia przybycia Infanta Rejenta. (Fregata Briton, podług najnowszych wiadomości, zawinęła już do Portsmouth). Tymczasem okręty zabierały wojsko Angielskie w Lizbonie. Okręt liniowy Wellesley, popłynął w d. 11. Marca z 11tym pułkiem huzarów do Korfu; pułk 23ci piechoty wsiadł na okręt Ocean, który w d. 12. przy odpłynieniu statku pocztowego jeszcze stał na Tagu; pułk 10ty piechoty wsiadł na

pokład okrętu Revenge. Okręty przewozowe odpłynęły już z Tagu z 10tym pułkiem huzarów i Sir Fryd. Lamb, nowy Angielski Poseł w Lizbonie, miał odpowiedzieć na zapytanie Hrabiego Villareal, że wszystko wojsko Angielskie opuści Portugaliją aż do d. 24. Marca. — Wojska Portugalskie, miały odebrać rozkaz, aby muzyki ich nie grały więcej hymnu konstytucyjnego. (G.W.)

Wielka Brytania i Irlandyja.

W d. 19. Marca odprawiono radę Gabinetową, po której wystano natychmiast gońca Gabinetowego z biera spraw zewnętrznych do P. Lamb, Posła Angielskiego w Lizbonie. W d. 20. nadeszły do admiralicyi depesze od Sir Edw. Kodringtona z Malty, datowane pod d. 3. Marca, które natychmiast Xięciu Wellingtonowi odesłano.

Gazeta nadworna donosi o mianowaniu król. Kommissarzy jako Assessorów w Kommissaryach sądu polubownego Angielsko-Brazylijskiego w Rio de Janeiro i na Sierra Leone, w celu zniesienia handlu niewolnikami stosownie do zawartego z Brazyliją traktatu.

Ministryjum Angielskie żądało od Parlamentu dodatkowej summy 800,000 f. szt. na potrzeby nadzwyczajne wojska.

Liczna deputacyja kupców i innych osób, którzy mają interesa w Indyjach zachodnich, złożyła uniżoność swoją w d. 12. Marca Xięciu Wellingtonowi w urzędzie skarbowym. P. Huskisson jako Sekretarz urzędu osadniczego, i P. C. Grant jako Prezydent Kollegijum handlowego, byli przytomni. Marg. Sligo, P. Irwin i P. Hibbert towarzyszyli deputacyi. Posłuchanie trwało przeszło godzinę.

W d. 11. były u Margrab. Anglesea, jako Lorda Namiastnika Irlandzkiego w Dublinie, pierwsze świetne pokoje.

W d. 14. Marca wniósł Margr. Lansdown w Izbie niższej petycją chyrurgów, dla zaradzenia złemu, przez które nie mogą inaczej mieć ciał do sekcyi, jak tylko tajemnym sposobem, z kąd pochodzi, że nauka anatomii, musi stać na niższym stopniu od innych krajów.

W Izbie niższej otrzymał P. Smith pozwolenie do wprowadzenia bilu, dla upoważnienia kompanii drogę pod Tamizą prowadzącej, aby mogła pożyczyć pieniędzy do ukończenia dzieła. Dobrowolne składki nie wyniosły więcej, jak 2000 fun. szt. — P. Hume przelożył trzy petycje, aby znany R. Gourlay (który przed kilku laty nderzył P. Brongbama i z tego powodu w domn szalonych osadzony został) zapytany był przed szrankami Izby o planie téjże przesłanym, mającym na celu spłacenie długu narodowego w 50 latach przez sprzedaż gruntów w osadach. — Bil

względem aktów świadectwa, bez dyskusji został powtórnie odczytany i w d. 18. miały się rozpocząć debaty w Wydziale.

Raport Wydziału skarbowego, który P. Parnell w d. 9. Marca złożył na stole Izby niższej jest nadzwyczajnie krótki i wyraża tylko: Ponieważ Wydział odkrył, że teraźniejszy systemat dochodów nadzwyczajnie jest szkodliwy dla kraju, przeto czuje się być obowiązany rzecz tę przedłożyć Izbie.

Wykaz sprzedaży rewersów Izby skarbowej we dwóch ostatnich latach na rachunek rządu, przedłożony został Parlamentowi, z którego okazuje się, że cała ilość wynosi przeszło 5 mil. fun. st.

Dziennik: Merkury Manchesterski uważa się na nowy traktat handlowy między Bawaryją a Wirtembergiem: »Tak więc«, kończy, »opłaty od towarów Angielskich, które dotąd w Wirtembergu były umiarkowane, zostały porównane z Bawarskimi, t. j. więcej jak o trzy razy tyle podwyższone. Srodek ten, obawiamy się, przyniesie handlowi naszemu z Niemcami wielką szkodę i jeszcze znacznieszą zagraża, gdy się dowiadujemy, że wspomniane kraje wchodzi w podobne układy z kantonami Szwajcaryi i innymi swoimi sąsiadami.

Okręt bombardierski przeznaczony na morze śródziemne, rozbił się przy brzegach Portugalskich. Okręt angielski przewozowy Amelia, przeznaczony z Londynu do Gibraltaru, zatonął na wysokości ostatniego miejsca z całą osadą. Mówią, iż w tym zdarzeniu 60 ludzi życie utraciło.

Podług wiadomości z Kalkuty aż do połowy Listopada pochodzących, wojska, które z Punań wyruszyły na podbicie Rajah z Kalapore, po wielkich trudach doszły aż do stolicy podobnego nazwiska, poczem ten zbuntowany naczelnik poddał się bez oporu, i rozpuścił załogę twierdzy.

(D. A)

Wyspy Jońskie.

Lord Nad-Kommissarz Wysp Jońskich, Sir Fryderyk Adam, zagałł uroczyście w d. 8. Marca trzeci Parlament wysp Jońskich. W mowie mianej przy tej sposobności wyraził się Lord Nad-Kommissarz względem stosunków zewnętrznych w sposobie następującym: »W ciągu ostatnich lat pięciu rozpoczęta pustosząca wojna na sąsiednim stałym lądzie, i na wyspach Grecyi, bez przerwy trwała. Król Jegomość, Protektor tych wysp, ożywiony życzeniem położyć tamę zgrozom, z jakimi obie strony wojnę tę prowadziły, łącznie ze Swoimi Sprzymierzeńcami, proponował wojnę wiodącym stronom zawieszenie broni, w zamiarze osiągnięcia pacyfikacyi. W wykonaniu

tego zamiaru przyszło do krwi rozlewu, który stał się przyczyną głębokiego żalu (*profundo rincrescimento*); jednakże Król Jmé ma nadzieję, że tych, którzy ten trudny mają obowiązek, pojednania wojnę wiodących, nie podobnego więcej nie spotka, i że Ottomańska Porta przychyli się nakoniec do tych środków, jakie przedłożone są dla przyjacielskiego załatwienia teraźniejszych sporów i że tym sposobem traktat Londyński z d. 6. Lipca r. z. pożądanym skutkiem odniesie. — Król Jmé i Jego Sprzymierzeńcy przedsięwzięli najskuteczniejsze środki, aby położyć koniec owym bezprawiom, które od tak dawnego czasu okrzyły rozbojnicze Greckie na tych morzach i na Archipelagu popępniały, a przezco żegluga i handel tych wysp istotnie cierpiały. Równie przedsięwzięto najdzielniejsze środki, aby według zastug ukarać zbrodniarzy, którzy w wspieraniu owych bezprawia tak się czynnymi okazali. Państwa te od początku walki w Grecyi zachowywały ciągle ścisłą neutralność, i Król Jmé Protektor tych wysp, ma mocne zaufanie, że ta mądra polityka i nadal będzie zachowywaną. — W dalszym ciągu mowy namienia Lord Nad-Kommissarz o stanie skarbu, urządzeniu sądów, publicznym oświeceniu i sprawach kościelnych.

Prezydentem Senatu na teraźniejsze posiedzenie mianował i potwierdził Lord Nad-Kommissarz Hr. Demetrio Foscardi, zaś na Członków Senatu mianowało Zgromadzenie prawodawcze, Barona Emanuela Theotoli z Korfu, Kaw. Marino Neja z Cefalonii, P. Dionizego Martinengo Gaeta z Zante, Kaw. Angiolo Condari z Santa Maura, a Kaw. Jan Morichi z Paxo i z mniejszych wysp, których również Lord Nad-Kommissarz potwierdził. Jeneralnym Kommissarzem Senatu mianowany jest przez Lorda Nad-Kommissarza Lord Sidney Godophin Osborne, a Zgromadzenie prawodawcze wybrało na Prezydenta swojego Kaw. Stamo Calichopulo, którego Sir Fryd. Adam zatwierdził.

Wraz z powyższemi wiadomościami względem otworzenia Parlamentu Jońskiego w Korfu, nadeszły listy z tej wyspy z d. 14. do 16. Marca zawierające, co następuje:

„Z Korfu d. 12. Marca 1828.“

»Wczoraj w południe, Kapitan Hugon, Dowódzca Francuzkiej fregaty Armidy, tutaj na kotwicy stojącej, (na której pokładzie przybył tu Hr. Guilleminot), dał rozkaz ludziom swoim, aby byli w pogotowiu wyjść pod żagle; taki sam rozkaz odebrał stojący tu na kotwicy Francuzki wojenny szoner, la Dauphinoise, i Kapitan Michell, stojącego w tej zatoce Angielskiego brygu Rifleman, zbierał się także z obudwoma Francuzkiemi okrętami wojennymi wypłynąć na mo-

rze. O godzinie 2 z południa efekta Hr. Guillemint, znajdujące się dotąd na pokładzie Armidy, złożono w tutejszym składzie tranzytowym; Hrabia najął mieszkanie w domu Hr. Londo, przytkającego do domu Austryjackiego Konzulatu; jeden z Adjutantów tego Posła, P. Lostende, wszedł na pokład Armidy, i dzisiaj przed świtem rzeczone trzy okręty wojenne znajdowały się na wysokości morskiej w kierunku ku południowi. Sądzą powszechnie, że popłynął pod Nawarino, aby był obecny podczas przybycia wyprawy z trzech okrętów wojennych i 25 przewozowych, której, jak zapewniają, spodziewano się z Alexandryi w Nawarynie. Podług zeznania pewnego żeglarza, który tu z Zanty zawinął, wspomniana wyprawa napadnięta w podróży przez silną burzę, miała kilka okrętów utracić.

»Tutejsza gazeta zawiera uwiadomienie Jenerała Church z jego głównej kwatery Dragomestre z d. 29. Stycznia, (czyli starego lub nowego stylu, nie wiemy), na mocy którego wydane są różne rozporządzenia względem opłaty portowej i cła w Dragomestre i na innych punktach Grecyi zachodniej.«

„Z Korfu d. 16. Marca 1828.“

»Podług wiadomości z Prewezy, przybył Seraskier Reszyd Pasza w d. 22. Lutego do Janiny. W d. 5. b. m. odczytano publicznie w Prewezie rozkaz tego Paszy, w którym tamecznym władzom zaleca, aby przygotowały dlań mieszkanie w potrzebne wygody zaopatrzone, ponieważ w dniach dziesięciu stanąć ma w Prewezie. Sądzą, że Seraskier, zgromadziwszy wszelkie siły w okolicy Prewezy mogące być użyte, wyruszy osobliście przeciwno Dragomestre, dokąd z drugiej strony posłał przez Lepanto 4000 ludzi swojego wojska.«

»Dzisiaj wieczorem przybył tu podróżny, który Janinę przed czterema dniami opuścił. Tenże zapewnia, że Reszyd Pasza oczekuje znacznych summ i wielu kupców i żeglarzów, między którymi jest kilka poddanych Jońskich, którzy się u niego za różne dostawy upominali, zapewnił, że w kilku dniach będą zapłaćeni.«

»W dniu 21. z. m. nadsięgnął do Arty oddział jazdy Tureckiej z 300 ludźmi; spodziewają się tam także 300 ludzi piechoty; wojsko to ma się połączyć z Veli-Bejem pod Karvansarą.«

»W dniu 15. z. m. pod Makala (na morzu pod Ozeros w Akarnanii) zaszła potyczka między wojskiem Tureckim a Grekami, poczem w d. 17. tegoż samego miesiąca zawieziono szesnastu rannych Albańczyków do Prewezy; w d. 25. z. m. była znowu druga potyczka, w której kilku Turków poległo, a 60 rannono; Grecy u-

tracili więcej; 50 Greków zamknęło się w dwóch domach w Makala, gdzie ich wojsko Veli-Beja oblega.«

»Omer Pasza Vrione, który w ostatnich czasach znajdował się w Arcie, miał otrzymać rozkaz przez firman, aby się udał do Bitoglii (Monastir), i tam nowych oczekiwał rozkazów. Podług listu z Prewezy miał on już z Arty wyjechać.«

»Zdaje się potwierdzać wiadomość, która się tu od kilku dni rozeszła, że Ibrabim Pasza rozrzucił mury i warownie Tripolizy, przyczem kilka znaczniejszych gmachów miasta podobnego doznać miało losu.«

(D. A.)

Francyja.

W d. 20. Marca przewodniczył Król na Radzie gabinetowej, na której znajdował się Delfin, Ministrowie mający *portefeuille*, Xiążę Doudeauville, Par i Minister Stanu, Xiążę Narbonne, Par; P. Henrion de Pansey, Prezydent Sądu kassacyjnego; Hr. Simeon, Par i Minister Stanu; P. Jacquinet-Pampelune, jenerałcy Prokurator przy król. Sądzie Paryżkim. Ta Rada gabinetowa trwała półtrzeciej godziny.

Podług Monitora, dał Król w dniu 21. Marca Pann. Chateaubriand prywatne posłuchanie:

Ruryjer Francuzki z d. 19. z. m. wyraża: od niejakiego czasu różne były domsty względem powrotu do Gabinetu Vice-Hra, Chateaubrianda. Obrachowanie kombinacyj, które go miały do tego doprowadzić, zdają się do końca swojego zbliżać. Osoby, zwyczajnie najlepiej zawiadomione, zapewniały wczoraj wieczorem, że zacnemu Parowi ofiarowano miejsce Prezydenta rady Ministrów. Mówią nawet, że mu zostanie oddana część Ministerstwa spraw wewnętrznych; mówią także, że oświecenie publiczne należeć ma do jego attrybucyi. Co się pewniejszego być zdaje, jest to, że P. Chateaubriand będzie przynajmniej Ministrem bez *portefeuille*; i że nie będzie nic dziwnego, iż czytać będziemy jutro w Monitorze postanowienie, jego mianowania zawierające.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych w dniu 18. Marca uczynił P. Kaźmierz Perrier wniosek, aby miasto jak dotąd mianowania dwóch Komisyj dla dochodów i wydatków, tą razą tylko jedną z 18 Członków utworzyć, przeczco osiągnięty zostanie nieodzowny w pracy związek. Przyczem jednakże mianować można dwóch zdawców sprawy, a wtedy nic nie przeszkodzi, aby na dochody, jakoteż na wydatki osobno głosowano. Projekt ten prawie jednomyślnie został przyjęty.

Xiążę Mortemart nie pojedzie do Peters-

burga, jak donosiły gazety Paryżkie, z nadzwyczajnym zleceniem, lecz zupełnie po prostu mianowany jest Następcą Hr. La Ferronaye w urzędzie Pośta na tamiecznym Dworze.

P. Conny wniósł nie dawno w Izbie Deputowanych, aby każdy Deputowany, któryby po swoim mianowaniu otrzymał urząd z placą, powtórnemu ulegał wyborowi, wyjąwszy Ministrów Sekretarzy Stanu i Oficerów wojska lądowego i morskiego, którzy są na wysokich stopniach. Kommissya złożona do rozpoznania tego projektu, składa się z dziewięciu Członków, między którymi znajdują się: Baron Jankowicz, Hr. Lascaours, Vicehr. de Conny i P. Pardessus.

P. Dominik Mottet-Degerando, Deputowany z Departamentu Rodanu, a P. Michaud, Deputowany z Departamentu Izery, zeszli z tego świata.

Podług telegraficznej depezy z dnia 20., zawinęły do Toulonu z Kadyxu: fregata Bellona, brygi Cuirassier, Euryale i Kuryjer, jakoteż gabara Loire.

Vice-Admirał de Rigny przesłał Członkom Ciała prawodawczego Greckiego list następujący:

„Na pokładzie Tridentu, d. 7. Stycznia.“

„Udzieliłem rozkazów rządu mojego Deputacyi, którąście WPanowie przystali. Dają one do tego, aby wartość wszystkich towarów (wyjąwszy kontrabandę wojenną), na mocy wyroku Trybunału, pod jakim bądź pozorem, zabranych tak na pokładzie okrętów Francuzkich *Pere chéri*, *Talisman*, *Alexander*, jakoteż innych konfiskat, według odebranych raportów od lat dwóch uskuteczionych, zostały zapłacone. Tak więc jest to rzeczą WPanów, Mości Panowie, obciążyć szacunkiem tym, korsarzy, którzy ztąd odnosi korzyści, a którzy prawie wszyscy są z wyspy Spezyi. Uprzednio zawieszę środki, jakie przepisałem Pno. Leblanc, dopóki Prezydent Grecyi nie przybędzie. Jednakowoż Komendantowi temu dacie WPanowie rewers na żadaną ilość, która za przybyciem Prezydenta wspanie i terminach oznaczonych, ma być wypłacana. Rozkazy rządu mojego opiewają dalej, iżby we czternaście dni po niniejszém oświadczeniu każdy okręt zbrojny pod banderą Grecką, wyjąwszy okręty rządowe, któreby podług instrukcyj ku obronie wysp i Morei działały, zabierać na morzu i do Toulonu odsęcać. Ale nabawet i rządowe okręty będą zabierane na przypadek, jeżeli się okaże, że okręt pod banderą Króla Jmci; chociaż nie zrabowały, ale tylko przejeżdżały. W tym samym względzie wydany został rozkaz tajnej Rady Króla Jmci Angielskiego. Co się dotyczy matych galiot lub mistyków, krążą-

cych wewnątrz Archypelagu, tedy zawiadamiam WPanów na nowo, iż wydałem rozkazy do zniszczenia wszystkich, które w skutek odezwy Greckiego W. Admirała spotkane będą z bronią i z większą osadą, jak okręt mieć powinien. Rząd Grecki w skutek reklamacyi wyspy Spezyi pisał do mnie względem matych galioty *Mars*, o 4 działach. Galiota ta została pogrążona w morzu, ponieważ nie miała papierów w porządku; ponieważ miała mnóstwo strzelb, pistoletów i szabel, ponieważ na jej pokładzie znaleziono piętowy z cukru i inne towary, które oczywiście pochodziły z rabunku jakowegoś okrętu. Ażeby zaś WPanów przekonać, że jedynie rozboje morskie niszczymy i nieprawnie uzbrojone okręty chcemy zmusić do ulegania rozkazom własnego rządu, oddaję Deputacyi uwieczonych ludzi. Potrzeba, iżby każdy Grecki majtek dowiedział się, gdy od lat sześciu wszystkie napomnienia były bezskuteczne, iż nie może dowolnie i bez niebezpieczeństwa na nieprawnie uzbrojonych okrętach służyć. Mam szeszczyt i t. d. (Podp.) Rigny.“

Jak Monitor donosi, Urzędnicy pokoju i dozorczy otrzymali rozkaz Prefekta Policji Paryżkiej, aby każdego żebraka, na ulicy publicznej żebrzącego, aresztować.

Po ukończoném posiedzeniu Izby, ma być dla drugiey Izby nowa sala posiedzeń wybudowana. Będzie lepiej dla słuchu urządzona, nowym sposobem ogrzewana, i miejsce dla publiczności rozszerzone. (G. W.)

Zjednoczone Niderlandy.

Zięgę Oranii, Następcą Tronu Niderlandzkiego, wyjechał do Petersburga.

Raport zdany Królowi dla zabezpieczenia południowych prowincyj od powodzi, zaleca spuszczenie starego Renu do północnej Issel, jakoteż inne obszerniejsze roboty, ściągające się do rzek: Waal, Maas, Lech i Marwy.

Wyszło postanowienie, dotyczące się urzędzenia Archiwum dla użytku historyi Niderlandzkiej. W skutek tego postanowienia, mają być potrzebne środki przedsięwzięte dla wyszukiwania dokumentów, dotąd nie znanych, lub nie dosyć użytych, a ściągających się do historyi Niderlandzkiej. Oprócz tego wszyscy uczeni Niderlandzcy, trudniący się pracami historycznymi, wezwani są, aby o ile być może jak najprędzej podali rządowi dokładny plan, podług któregoby wedle ich zdania, najlepszy był sposób napisania powszechny, jedynie na autentycznych dokumentach opartej, i we wszystkich częściach usprawiedliwionęj historyi Niderlandzkiej, oraz by podali środki, jakie sądzą być za najstosowniejsze do wykonania tego planu. (G. W.)

Niemcy.

Owdowiata Królowa Jejmość Bawarska zjechała w d. 17. Marca wieczorem z obiędwiema Xiężniczkami, córkami Maryją i Ludwiką, w pożądanem zdrowiu do Drezna.

Według pism publicznych, tajny Sekretarz skarbu Rhode, przybył w dniu 6. Marca z Berlina do Darmsztadu z ratyfikacją konwencji handlowej, zawartej między Prusami i rządem W. Xięcia Heskiego. (C. W.)

Prussy.

Gazety Berlińskie z dnia 20. Marca donoszą: Dzisiaj przed południem o godzinie 10 1/2 Jej Królewicowska Wysokość Xiężna małżonka Xięcia Karola Pruskiego, ku radości Króla i całego królewskiego domu powita szczęśliwie Xięcia. To pocieszające zdarzenie ogłosiły miastu dziła. Dostojna położnica, jakoteż nowo narodzony Xiążę, zupełnego doznają zdrowia. (G. W.)

Wiadomości z Grecyi.

Dostrzegacz Austryjacki donosi:

W d. 7. Lutego zaprowadzony został uroczyste nowy tymczasowy rząd w Eginie. Najnowszy numer Gazety powszechnej Greckiej, (która od początku roku bieżącego w małym formacie wychodzi), numer 7. z d. 9. Lutego, któryśiny przez Zantę odebrali, zawiera następujące opisanie tej uroczystości: »Dzień 7go Lutego przeznaczony był wyrokiem do zaprowadzenia nowego tymczasowego rządu. — Przed godziną 10tą poczyniono do tej powszechnej uroczystości wszelkie przygotowania. Droga wiodąca z domu Prezydenta do kościoła katedralnego, gdzie miała nastąpić przysięga, wysypana była roszechkami oliwnemi. Gdy nadeszła przeznaczona godzina, udał się Prezydent, w towarzystwie już wymienionych Członków Panellinionu i Sekretarza Stanu (Pna. Spiridiona Trikipi) w przyzwoitym porządku, wśród licznie zgromadzonego ludu do kościoła metropolitalnego. Orszak ten poprzedzały chłopcy szkoły wzajemnego uczenia ze swoją chorągwią, i muzyka Angielskiego liniowego okrętu Warspita. Po orszaku osób rządowych Prezydenta, szli wszyscy obecni Grecy Jenerałowie i wyżsi Oficerowie, a dla okazania czci, wielu Oficerów okrętów Angielskich i Rosyjskich w przystani stojących. Gdy orszak ten przybył do kościoła, nasamprzód odśpiewało Duchowienstwo zwyczajne modły; poczem Prezydent wystąpił przed Metropolite, który trzymał

w rękach ewanieliją, podniósł prawę i wykonał przysięgę piątym wyrokiem objętą. Dalej tym samym sposobem wykonali i drudzy Członkowie Panellenionu wraz z Sekretarzem Stanu przysięgę tym samym wyrokiem przepisaną. *) — Po przysiędze odśpiewano małą dexologiją **) i odmówiono modły zwyczajne za trzech Monarchów Grecyją protegujących. Podczas tej modlitwy dała twierdza 21 wystrzałów działowych. Poczem odprawiono inną modlitwę za Prezydenta Hr. Capodistrias i nowy rząd Grecyi, i okręty Angielskie i Rosyjskie, stojące w przystani, dały 19 wystrzałów; miały one zatknąć banderę Grecką, a różnobarbne flagi powiewały z ich masztów. Powszechna ta uroczystość skończyła się często ponawianym odgłosem: »Niech żyje nasz Prezydent!« który powrócił do domu z tą samą okazałością, z jaką był szedł do kościoła. Za przybyciem jego dano śniadanie, na którym znajdowali się Członkowie Panellenionu, Sekretarz Stanu i oby Oficerowie, a podczas którego spełniono toasty za zdrowie trzech Monarchów, Grecyją się opiekujących, za pomyślność narodu Greckiego i powodzenie nowego rządu. — Dzień ten był dniem wesela i radości, i miastny będzie za najznaczniejszy w rocznikach Grecyi, z powodu zaprowadzenia nowego rządu.

Numer Gazety powszechnej Grecyi z dnia 9. Lutego zawiera następujący okólnik jenerałnego Sekretarza z d. 7. Lutego: »Gdy JW. Prezydent, Panellinion i Sekretarz Stanu wykonali przysięgę w kościele w obliczu całego ludu, podług wyroków dawniej wydanych, i gdy Arcykaptan i Kaptani Boga Najwyższego i wszyscy wierni najwyższego rządzącego świata wezwali, aby łaski swojej udzielił tym, którzy terazniejszy rząd składają, i onych prowadzić raczył prawdziwą drogą zbawienia i pomyślności narodu, przeto rząd zaprowadzony poczyni prace swoje od dnia jutrzejszego. — Uwiadniają się zatem wszyscy Grecy każdego stopnia i stanu, aby poczynszy od dnia jutrzejszego, wszystkie swoje prósy i podania do jenerałnego Sekretaryjatu podawali, który podług swojego obowiązku treści onych udzielać będzie JW. Prezydentowi, i takowe podług jego wysokich rozkazów zatłwi. W Eginie d. 7. Lutego 1828. Sekretarz Stanu: Spiridion Trikipi.«

*) Wyrok ten wraz z innemi wyrokami i rozporządzeniami zawiera numer 6. powszechnej Gazety Greckiej z d. 6. Lutego.

**) Mała dexologija, jestto pieśń: Chwała Ojcu i Synowi i t. d. (P. D. A.)